

Russian Roulette

Heftige discussies of duf aantekeningenvoer? *Babel* test het onderwijs aan de FGw en schuift in de collegebanken aan. Deze maand: Taalverwerving Russisch.

Tekst /// Kim Schoof Beeld /// Thomas Huisman

Op dinsdagochtend stipt 9:15 worden de deuren geopend van de kelderruimte in het PCH. De geruchten die spreken van niets minder dan een 'KGB-bewind', gevoerd door de docente op de vroege morgen, blijken niet gelogen: de laatste restjes slaapzand worden met grof geweld de ooghoeken uitgewerkt. Ze laat er geen gras over groeien: nog voordat de groep zich heeft weten te installeren in de U-vormige tafelopstelling articuleren de bezwerende rode lippen van geroemd en berucht docente Russisch Alla Peeters, zelf geboren en getogen Russin, een onafgebroken stroom Russische klanken. De eerste slachtoffers lijken zich tijdens hun zondeval te verslikken in de antwoorden op de vragen die op hen worden afgevuurd: wat door zou moeten gaan voor Russisch, klinkt in de oren van de leek als een stotterend gerochel. De meeste zinnen worden er zuchtend en steunend uitgeperst, waarna de rode lippen meelevend vragen of het nog wel gaat. 'Ja, het gaat wel... tot nu toe.'

De groep bestaat uit een man of vijftien, waarvan het merendeel gemotiveerde jongelingen, die de vraag waarom ze kozen voor deze studie met niet veel meer beantwoorden dan 'het is gewoon heel leuk'. Lijnrecht tegenover het docentebureau zit een meneer met lange witte haren, een ronde bril en een overactieve werkhouding. Links, op subtiele wijze afgezonderd van de rest van de groep, zitten drie exotisch uitziende dames die het Nederlands hanteren met een zwaar accent. Het Russisch vragenkanon weren zij echter bovengemiddeld vloeiend af, als zijnde een samenzwering. Peeters noemt hen 'het eilandje Polen', waarop de jongste van de drie haar gepiercete tandvlees bloot licht.

Bij het doorlopen van de werkwoordsoefeningen blijkt al gauw wie vandaag het uitverkoren pisaaltje is. Zijn steeds roder kleurende wangen verraden zijn net verworven inzicht: onvoorbereid naar college komen is geen optie. Een blonde krullenbol daarentegen komt opvallend vaak aan het woord, klaarblijkelijk vanwege zijn bovengemiddeld goede inzicht in Russische vervoegingen. Aan de reacties te zien was het niet de eerste keer dat hij van Peeters de opdracht kreeg na deze bachelor ook nog een vervolgopleiding te starten in de taal: 'Je bent veel te slim'. Wanneer het pisaaltje er hakkend nóg een verkeerd antwoord uitproest, glimlachen de rode lippen en spreken triomfantelijk: 'Als jullie dit over vijf weken niet weten, worden jullie één voor één apart genomen en bewerkt!'

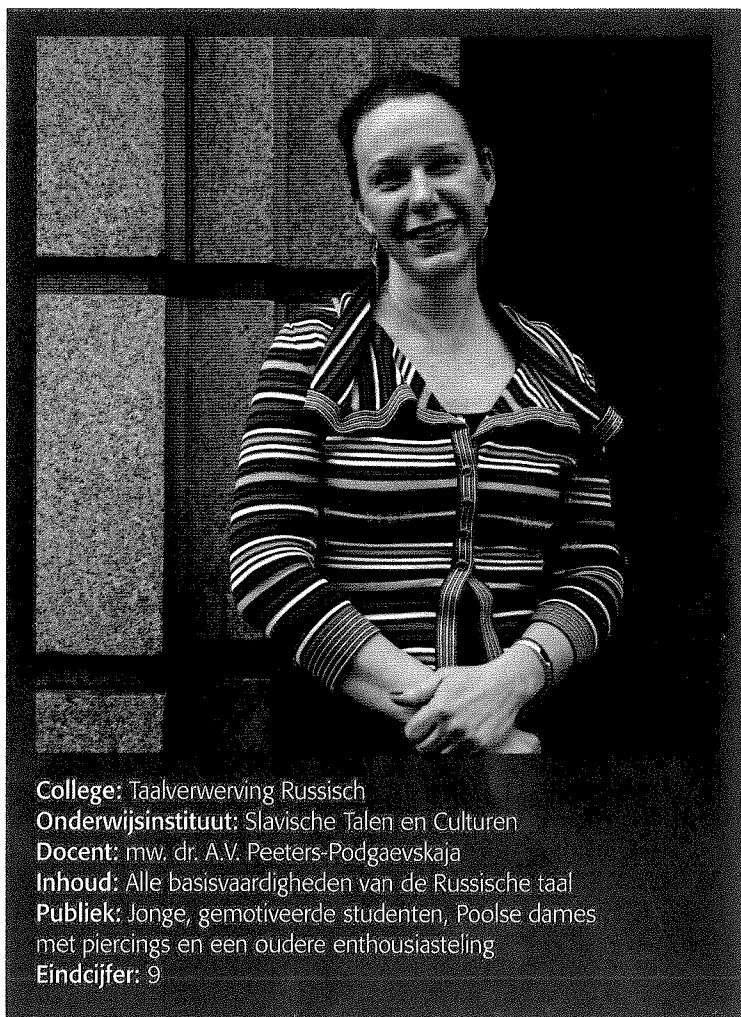
Het Russisch kent een oneindige hoeveelheid aan werkwoordsuitgangen die ieder een andere modaliteit uitdrukken. Het subtiele verschil tussen bijvoorbeeld de inchoatief en de ingressief is moeilijk uit te maken, laat staan uit te leggen aan een roedel verdwaasde studenten. Peeters heeft hiervoor echter haar eigen oplossing: ze bepleit dat alles op de wereld uit te beelden is. 'Stel jullie maar voor dat wij om een kampvuur zitten met klei op het gezicht en pijlen in het haar. Uitbeelden is onze enige manier van communiceren.' Peeters staat op en begint langs de tafels te patrouilleren, steeds een willekeurig persoon vragend een modaliteit toe te lichten aan de groep met behulp van slechts twee handen. Ze geeft een voorbeeld: 'Een semelfactief is een eenmalige beweging. Dus bijvoorbeeld niet het werkwoord 'slaan', maar wel het geven van één tik.' De expliciterende beweging ziet er verdacht geoeffend uit.

Voor de komende uitspraaksoefening neemt Peeters plaats in het midden van de U. Tekstboeken worden opengeslagen en kelen worden geschrapt. De puntige hakken van de docente geven met een ferme tik tegen de vloer het ritme aan waarop de studenten geacht worden de tekst hardop en in koor

voor te dragen. Waar de woordaccenten moeten worden uitgesproken, geeft ze aan gelijk een dirigent. Na even pruttelend op gang te zijn gekomen, begint het ergens op te lijken. De puntpumps houden geen halt voordat iedereen vloeiend meespreekt.

Het einde van het college nadert. Op dinsdagen betekent dit dat de elimineronde in zicht is: de kaartjes voor de rituele *Russian Roulette* worden uitgedeeld. Krijg je een leeg briefje? Dan kun je je hart ophalen. Er is echter één kaartje waarop een sterretje staat afgebeeld. Dit sterretje betekent *kill*. Het slachtoffer van vandaag staat dapper op en begint een pleidooi, volledig in het Russisch. Voor deze voordracht wordt een cijfer voor spreekvaardigheid uitgedeeld. Het sterretje valt iedere week en je moet dus immer voorbereid zijn. Wat er anders gebeurt, heeft gelukkig nog niemand ervaren.

Gedurende de tweeënhalf uur Russisch *bootcamp* is het in niemand opgekomen om ook maar een moment weg te dromen. De energie die uitgaat van Peeters, haar rode lippen en haar puntige schoenen is oneindig. De intimiderende manier van lesgeven maakt het verwerven van een ingewikkelde taal als het Russisch een realistische mogelijkheid. Als er met een dergelijk 'KGB-bewind' een zo hoge collegekwaliteit wordt bereikt, zou men het UvA-breed en met open armen moeten ontvangen. ■

College: Taalverwerving Russisch

Onderwijsinstituut: Slavische Talen en Culturen

Docent: mw. dr. A.V. Peeters-Podgaevskaja

Inhoud: Alle basisvaardigheden van de Russische taal

Publiek: Jonge, gemotiveerde studenten, Poolse dames met piercings en een oudere enthousiasteling

Eindcijfer: 9